

Inledning: I episteln skriver Paulus att Gud har funnit oss värdiga att anförtrösa evangeliet. Gud tror på dig och gör allt för att du ska lära dig att leva i försoningen och få den kraft du behöver för att kunna kämpa den goda kampen. Därför ska vi frimodigt bekänna vår synd och den skuld vi dragit över oss.

Jesus talar till dem som vill följa honom

1. **Om någon vill gå i mina spår** måste han förneka sig själv, ta sitt kors och följa mig
 - a) Jesus var väl medveten om den väg han kallats att gå.
 - b) De flesta människor är omedvetna. Idag undrar vi vad vi kan tjäna på att följa Jesus.
 - c) Många kristna försöker anpassa evangeliet till sig själva och sin egen vilja. Detta är det största hotet mot det kristna livet. Matt 13:44 och 16:17.

2. Om någon vill gå i mina spår **måste han förneka sig själv**, ta sitt kors och följa mig
 - a) De första lärjungarna var beredda att betala med sina liv för att vinna skatten. Så var det inte från början. De var ofta oförstående, undrande och frågande inför Jesu undervisning.
 - b) När en människa en gång smakat det himmelska goda kan hon inte nöja sig med mindre. Det är inte ett ”måste” i vanlig mening, utan ett inre krav. Hon vill till varje pris leva det nya livet.
 - c) Den kristna människan har blivit medborgare av himmelriket. Baksidan av det är hon blivit en främling i den här världen.

3. Om någon vill gå i mina spår måste han förneka sig själv, **ta sitt kors och följa mig**
 - a) Nya Testamentet talar ofta om den goda kampen. Vi kan inte ge upp oss själva utan sliter hela tiden med att försöka leva som vi själva vill.
 - b) Ja, men måste vi inte se till oss själva? Inte i slutändan. Den som blir så beroende av sig själv kommer att förlora. För övrigt; Vad hjälper det om du vinner hela världen? Matt 4:10. I den ena vågskålen ligger hela världen, men i den andra ligger ditt eget liv.
 - c) Vi tillhör en Gud som har gett sig själv till oss helt och hållet. Det skedde på Golgata och det sker i nattvarden. Det är bara Han som kan förvandla oss och göra oss lika honom.

Caesarea Filippi händelsen gjorde lärjungarna delaktiga av saligheten, himmelen. Det är det viktigaste. Men samtidigt blev vi främlingar för denna värld. Nu försöker Jesus förklara detta för dem. Ty främlingskapet är inte endast en bildlig upplevelse utan en konkret verklighet.

Löfte: Den som mister sitt liv – för min skull – han skall finna det

Inledning: Efter Caesarea Filippi händelsen då vår Fader som är i himmelen hade uppenbarat för Simon Petrus vem Jesus är, försökte han hindra Jesus från att gå till Jerusalem. Han var rädd för att Jesus skulle trakasseras och dödas. Då blev det tid för Jesus att avslöja ytterligare något om lärjungaskapets villkor.

1. Om någon vill följa mig ...

- a) Vid den här tiden var det möjligt för de unga att välja sig en läromästare och att följa denne. Simons bror Andreas hade valt att följa Johannes döparen men denne hade hänvisat honom till Jesus.
- b) I vår tid är sker de ungas val i regel omedvetet och det är långt ifrån alltid de stannar kvar hos dem de valt att följa. Så är det också för många som av födsel och ohejdad vana vuxit upp i våra kyrkor och samfund. Det är inte säkert att de blir kvar.
- c) Jesus anger tre kriterier för efterföljelsen. Han säger för det första att om någon vill följa honom måste denne förneka sig själv. För det andra måste han bära sitt kors och för det tredje måste de följa eller lyda honom och inte som Petrus försöka hindra honom.

2. Den som mister sitt liv för min skull

- a) Det är nödvändigt att förstå vad som menas med att mista sitt liv. Det handlar om att mista sin självupptagenhet, sin egoism. Det går inte att följa Jesus på sina egna villkor och den som försöker kommer att misslyckas.
- b) Gud är nådig och barmhärtig så det går säkert att vara självisk och att följa Jesus, men bara till en viss gräns. När den gränsen är nådd måste människan ge upp sig själv och erkänna Jesu herravälde.
- c) En kristen människa är en människa som har mistat sitt liv. Då visar det sig att när egenviljan bryts och Jesus blir den nya, pånyttfödda viljan gör människan en sagolik vinst. Hon vinner syndernas förlåtelse, evigt liv och salighet. Hon förklaras rättfärdig och helig för Jesus skull. Hon har plötsligt vunnit sitt liv.

3. Han skall löna var och en efter hans gärningar

- a) Detta var säkert svårt att höra för lärjungarna. Den egna viljan och prestationen var i sig otillräcklig. Som om det inte räcker ska lärjungen dessutom bedömas därefter. Kanske upplevde de att domen hängde som ett hot över dem. Det finns en risk att missa målet.
- b) Det är förmodligen nödvändigt för människan att lära känna Jesus som Herren för att alls kunna ta emot ett ord som det ovan. Men en kristen människa vet att förlusten av den egna viljan och prestationen i själva verket var en befrielse. Hon kan till och med längta efter att mista sitt liv eftersom vinsten är så mycket större. Och det redan här i tiden.
- c) På domens dag då våra gärningar ska synas kommer det att visa sig vad som fanns i hjärtat. Det går inte längre att dölja vem vi har följt. Även om våra gärningar varit otillräckliga kommer hjärtats tro på Herren Jesus att rädda oss. Han är vår räddare och på domens dag ska vår tro förvandlas till åskådning.

Inledning: I veckans evangelium talar Jesus inte till kristna. Men även om vi är kristna har vi mycket att lära av den. Och för oss är denna text ett verkligt evangelium, ett gott budskap. Det är inte ansträngande att vara kristen, men ett lidande. Därför gäller det att ha flyt.

1. Det är inte ansträngande att vara kristen

a) Texten tycks säga det motsatta. Det verkar vara oerhört ansträngande att följa Jesus. Hur kan jag mena att det inte är det? Jesus säger att den som vill följa honom måste förneka sig själv. Det talas till och med om att mista sitt liv. Hur kan jag då påstå att det inte är så? Svaret är enkelt; en kristne har redan förnekat sig själv. En kristen har redan förlorat sitt egen-liv.

Den kristna människan har blivit medborgare av himmelriket. Baksidan av det är hon blivit en främling i den här världen.

När en människa en gång smakat det himmelska goda kan hon inte nöja sig med mindre. Det är inte ett "måste" i vanlig mening, utan ett inre krav. Hon vill till varje pris leva det nya livet.

b) Det är många som går vilse när de lyssnar till Jesu undervisning. Särskilt de som vill vara goda lärjungar, sådana som lyssnar för att lära och lyda. I sinom tid kommer de att upptäcka att de inte klarar av det. Hur de än anstränger sig.

c) En kristen människa är döpt. Det betyder att hon har lämnat sitt gudlösa liv. Hon har till och med begravt det i dopet. Ja, men det är väl bara symboliskt? Är det? Lär vi så? Talar vi inte om att dopet är ett sakrament, en helig handling som utförs av Gud själv? Säger inte aposteln att vi blivit korsfästa med Kristus? Inför Gud har vi förlorat herraväldet över våra egna liv. Vi säger att Jesus är HERREN. Men ...

2. Det är ett lidande att vara kristen

a) Om den här texten ska tillämpas på en kristen. Om de ska tolkas av oss som är kristna måste vi däremot bejaka förnekelsen och rätten till det egna livet. Att avstå sin köttsliga natur är något vi tvingas leva med. Finns det människor som tror att det lönar sig att vara kristen?

b) Vi får stå ut med smäleken. Vi är eller kommer att förskjutas av den här världen. När Jesus fördes ut för att lida döden i korsfästelsen fick han själv bära sitt kors. Ni har sett bilderna för ert inre hur han stapplar med korsbjälken över sin axel. Det var ett sätt för världen att förskjuta och håna den dömde. Uttrycket "att bära sitt kors" var ett känt uttryck vid den här tiden, 10:38, och det kunde förstås i både bildlig och bokstavlig mening. För oss som är kristna texten bäst i ljuset av uppståndelsen. Varje människa måste dö, men en kristen har dött och är beredd att i bildlig mening dö i förtid. Luk förstärker det i 9:23 genom att stryka under att detta gäller *varje dag*.

c) Men eftersom vi inte har något egenliv att förvekliga kan vi vara positivt inställda till att vår död sker redan i nutid. Lägga märke till orden *för min skull* i v 25. Vår efterföljelse är ju ett förverkligande av det nya livet. Jesus växer till och hans betydelse ökar för mig. Det nya livet sker på det gamla livets bekostnad.

3. Därför gäller det att ha flyt.

a) det kanske låter lite vanvördigt att uttrycka sig så men det jag menar att leva i enlighet med sin tro. Paulus skulle sagt att vi kan "vandra efter Anden".

b) det låter väldigt "andligt" men är ett bara ett sätt att uttrycka det kristna livet. Vi lever med frestelser och vill gärna "vinna hela världen". Så frestade Jesus och så frestas vi.

Det är en vandring efter Anden. Det handlar om att följa sitt samvete, det av Guds ord upplysta samvetet. Inte om att undkomma prövningar utan om att hantera dem.

c) Ett något snöpligt slut. Eller är det en övergång? v 27 och v 28 kan vara ett sätt att uttrycka den gemenskap vi har med Jesus nu. Jesus kommer i sin faders härlighet efter sin uppståndelse. Vi kan lära känna honom innan vi lämnar jordelivet.

Sammanfattning och tillämpning:

Vänja oss vid tanken att vi förlorat våra liv och i stället låta oss fylla med hans liv. Varje dag ger oss möjligheten att meditera av vår gemenskap med Honom. Att få del av Honom vid nattvardsbordet är ett konkret sätt att påminna sig om att vi är förenade med Honom.

Inledning: I veckans evangelium talar Jesus inte till kristna. Men även om vi är kristna har vi mycket att lära av den. Och för oss är denna text ett verkligt evangelium, ett gott budskap. Det är inte ansträngande att vara kristen, men ett lidande.

4. Om någon vill följa mig ...

- d) Begreppet lärjunge. Vid den här tiden var det möjligt för de unga att välja sig en läromästare och att följa denne.
- e) I vår tid väljer de unga i regel omedvetet och det är långt ifrån alltid de stannar kvar hos dem de valt att följa. Så är det också för många som av födsel och ohejdad vana vuxit upp i våra kyrkor och samfund.
- f) Jesus säger för det första att om någon vill följa honom måste denne förneka sig själv. För det andra måste han bära sitt kors och för det tredje måste de följa eller lyda honom.

5. Den som mister sitt liv för min skull

- d) Det är nödvändigt att förstå vad som menas med att mista sitt liv. Det handlar om att mista sin egoism. Det går inte att följa Jesus på sina egna villkor. Den som försöker kommer att misslyckas.
- e) Gud är förvisso nådig och barmhärtig så det går att vara självisk och att följa Jesus, men bara till en viss gräns. När den gränsen är nådd måste människan ge upp sig själv och erkänna Jesu herravälde.
- f) Uttrycket "att bära sitt kors" var ett känt uttryck och det kunde förstås i både bildlig och bokstavlig mening. För oss som är kristna förstår texten bäst i ljuset av uppståndelsen. Varje människa måste dö, men en kristen har dött och är beredd att i bildlig mening dö i förtid. Luk förstärker det i 9:23 med orden *varje dag*. När egenviljan bryts och Jesus blir Herren föds människan på nytt och vinst. Hon vinner syndernas förlåtelse, evigt liv och salighet. Hon förklaras rättfärdig och helig för Jesus skull. Hon har plötsligt vunnit sitt liv.

6. Han ska löna var och en efter hans gärningar

- d) Detta var säkert svårt att höra för lärjungarna. Den egna viljan och prestationen var i sig otillräcklig. Som om det inte räcker ska lärjungen dessutom bedömas därefter. Kanske upplevde de att domen hängde som ett hot över dem. Det finns alltid en risk att missa målet.
- e) Det är nödvändigt att lära känna Jesus som Herren för att alls kunna ta emot ett ord som det ovan. Men en kristen människa vet att förlusten av den egna viljan och prestationen i själva verket var en befrielse. Hon kan till och med längta efter att mista sitt liv eftersom vinsten är så mycket större. Vi ska leva i enlighet med vårt tro. Paulus skulle sagt att vi kan "vandras efter Anden".
- f) På domens dag då våra gärningar ska synas kommer det att visa sig vad som fanns i hjärtat. Det går inte längre att dölja vem vi har följt. Även om våra gärningar varit otillräckliga kommer hjärtats tro på Herren Jesus att rädda oss.

Sammanfattning och tillämpning: Vänja oss vid tanken att vi förlorat våra liv och i stället låta oss fyllas med hans liv. Varje dag ger oss möjligheten att meditera på vår gemenskap med Honom. Att få del av Honom vid nattvardsbordet är ett konkret sätt att påminna sig om att vi är förenade med Honom.

